

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. T. V., nar. X,
bytem X,

zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: Ředitelství služby cizinecké policie, IČ 00007064,
sídlem Olšanská 2/2, 130 51 Praha 3 – Žižkov,

o žalobě ze dne 19.7.2023 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.06.2023 č.j. CPR-10746-3/ČJ-2023-930310-V236,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Karlovarského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydaného pod č.j.

KRPK-85587-88/ČJ-2021-190022 ze dne 24. 1. 2023, kterým byla žalobci uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie podle ustanovení § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb.

Současně byla podle ustanovení § 50a odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb. účastníku řízení stanovena doba k vycestování z území členských států Evropské unie ve lhůtě 60 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

2. Žalobce v žalobě namítal, že absence náležitého posouzení zájmů nezletilé dcery činí napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Žalovaný odůvodnil přiměřenost dopadů do života jeho nezletilé dcery především poukazem na trestní minulost žalobce. Jakkoli žalobce uznává, že se trestné činnosti v minulosti dopustil, za což byl také potrestán, je přesvědčen, že tato skutečnost nemůže sama o sobě odůvodnit zásah do života jeho nezletilé dcery, která v důsledku napadeného rozhodnutí ztratí kontakt s jedním z rodičů na neurčitou dobu. Žalobce tedy v rozhodnutí správního orgánu I. stupně stejně jako v rozhodnutí žalovaného postrádá vymezení zájmu nezletilého dítěte a následné posouzení, zda je vydané rozhodnutí vůči tomuto zájmu přiměřené. Žalobce pravděpodobně nebude schopen po určitou dobu získat v České republice pobytové oprávnění, a to s ohledem na běžící zkušební dobu po jeho podmíněčném propuštění z výkonu trestu. Jeví se tedy podle něho vnitřně velmi rozporuplným, že správní orgány na jednu stranu opakují teze o dočasnosti odloučení žalobce od nezletilé dcery, jen aby vzápětí uznaly, že toto odloučení pravděpodobně bude dlouhodobého, či přinejmenším střednědobého charakteru. Dcera žalobce sama ve své výpovědi v průběhu řízení uvedla, že je pro ni vztah s otcem důležitý a nepřeje si, aby byli znovu rozděleni. Za setrvávání žalobce na území se ostatně postavili i opatrovník nezletilé dcery, příslušný odbor sociálně právní ochrany dětí, tak matka nezletilé, bývalá manželka žalobce.
3. Podle žalobce i posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života bylo odůvodněno především poukazem na žalobcovu trestní minulost. Nedostatečně vymezený zájem jeho nezletilé dcery má za následek, že přiměřenost dopadů rozhodnutí nemohla být dostatečně posuzována, a to ve vztahu k čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
4. Žalobce v žalobě také tvrdil, že správní orgán se v posledním roce řízení již blíže nezabýval zjišťováním skutkového stavu. V řízení se zejména odkázal na staré výsledky, které ale již nebyly aktuální, stejně tak nebylo zjišťováno aktuální stanovisko orgánu sociálně právní ochrany dětí. Žalobce tak považuje skutkový stav za nedostatečně zjištěný.
5. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí a plně odkázal na napadené rozhodnutí.
6. Žalobu soud neshledal důvodnou.
7. Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl, že cizinec neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by svědčily o jeho základních společenských a kulturních vazbách v České republice či plné integraci do zdejší společnosti, přestože v ČR pobývá již od roku 1997 a ačkoliv byl řádně poučen o možnosti uplatňovat svá práva a o povinnosti tvrzení. Není zde otázkou, z čeho platí výživné na nezletilou a z čeho žije. Se současnou situací musel počítat od té doby, co mu byl zrušen trvalý pobyt, a od té doby, co ho propustili z vězení a dostal výjezdní příkaz. Měl vždy možnost svoji pobytovou situaci aktivně řešit. Pokud ve výpovědi uváděl, že pomáhá v restauraci a má měsíční příjem 18 tisíc, je možné, že se jedná o výkon nelegální práce. V zájmu své dcery by se měl snažit o to, aby mohl v České republice legálně

pracovat, vydělávat a lépe zabezpečit svou rodinu. Délka pobytu 25 let není krátký životní úsek, nicméně ve své domovské zemi strávil dětství a osvojil si jazyk a kulturu. Naposledy byl v roce 2012 na dva měsíce ve Vietnamu, od roku 2013 nastoupil do výkonu trestu odnětí svobody, kde byl do 7.10.2021. Dne 12.12.2022 obdržel správní orgán zprávu o tom, že byla kontaktována matka žalobce, která uvedla, že v případě návratu žalobce může využívat zázemí jejího obydlí. I přes poměrně dlouhý pobyt na území se podle správního orgánu I. stupně do společnosti plně neintegroval, když se zapojil do páchaní trestné činnosti, a navíc to nesvědčí o respektu k právnímu řádu státu, kde se rozhodl žít a vychovávat dítě. Drogovou trestnou činnost páchal v době, kdy byl již otcem a měl být zodpovědný za výchovu své dcery. Jeho dceři nebyly ještě ani tři roky, když ztratila možnost každodenního kontaktu se svým otcem. A zavinil to sám svým protizákonným jednáním. Navíc to nebyl jeho první prohřešek proti českým zákonům. Sám tedy nebral v úvahu rodinné vazby, ohrozil rodinu a narušil rodinný život páchaním trestné činnosti. Musel si být vědom, že ho může stihnout trest odnětí svobody a zrušení povolení k trvalému pobytu. V rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 6.5.2014 č.j. 12To 33/2014 je navíc uvedeno, že právě žalobce byl vůdčím činitelem z trojice pachatelů a stál v hierarchii skupiny, která byla odsouzena za zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy. V rámci této skupiny vyrobil nejméně 5,4 kg hydrochloridu metamfetaminu a měl k dispozici materiál na dalších 5 kg. Nedbal na to, že ohrožuje svůj soukromý a rodinný život. Česká republika umožnila cizinci zde žít na území s rodinou a vychovávat dceru. Poskytla mu perspektivu se sociálním a zdravotním zabezpečením v zemi, kde platí právní normy. Cizinec toto nerespektoval a práva si vykládal po svém a právní normy zjevně nedodržel. Páchal trestnou činnost distribucí drog, což je činnost obzvláště ohrožující společnost. Pokud jde o nejlepší zájem dítěte, může správní orgán hovořit o zájmu dítěte jmenovaného žít se svým otcem, resp. ho navštěvovat v daném případě a vyrůstat v jeho přítomnosti. Tento zájem je však ovšem do značné míry narušen trestnou činností jmenovaného, od které nelze při posuzování nejlepšího zájmu dítěte odhlížet. Charakter trestné činnosti se může projevovat i ve vzájemných vztazích rodinných, neboť sklony rodiče k páchaní trestné činnosti se mohou projevovat v rodinných vztazích, zejména k dětem. Obzvláště citlivě je nutno postupovat u rodičů odsouzených za drogový delikt, u nichž dítě dosahuje věku pubertálního. Právě zde totiž dochází k prvnímu kontaktu často dětí s drogami a delší setrvání s rodičem, který páchal drogovou trestnou činnost, může mít pro zejména morální vývoj dítěte neblahé následky. Dcera žalobce není na jeho péči závislá. Stará se o ni především matka, která rovněž není závislá na žalobci. V době výkonu trestu odnětí svobody žalobce se o výchovu dcery i o domácnost starala sama bývalá manželka. Uvedla, že měla dostatečné příjmy, aby je zabezpečila. Vyživovací povinnost žalobce může plnit i z domovské země. Pokud jde o hloubku emočního vztahu k dítěti, správní orgán tento vzájemný vztah nijak nezlehčuje. Případné osobní kontakty žalobce a jeho rodiny budou sice po určitou dobu po splnění povinnosti opustit území do jisté míry omezeny, ale v době nedávno minulé účastník řízení se svou rodinou také nepobýval. Výkon trestu, kdy byl odsouzen na 12 let a 6 měsíců, z toho byl ve vězení více jak 8 let, tak to není zanedbatelnou dobou a jeho rodina, tedy dcera situaci zvládla, tudíž nedojde k tak náhlé změně v četnosti osobních kontaktů. Žalobce byl propuštěn z vězení 7.10.2021. Od 9.11.2021 je s ním vedeno správní řízení. Proto, aby mohl v České republice legálně pobývat a být na blízku své dceři a řádně se o ni starat, je nutné, aby uvedl svůj pobyt do souladu se zákony České republiky. V případě akceptování povinnosti opustit území může ve svém domovském státě, žádat o udělení jiného pobytového oprávnění. Doba vyřízení nebude

natolik dlouhá, aby vztah s dcerou nemohl být znovu obnoven. Navíc lze v této době udržovat s nezletilou styk i na dálku pomocí moderních technologií. Správní orgán si vyžádal komplexní přehled dcery a manželky (bývalé manželky) ve Vazební věznici Praha Pankrác. Například v roce 2016 ho dcera navštívila dvakrát, v roce 2017 také dvakrát, v roce 2018 jedenkrát, 2019 dvakrát a 2020 jedenkrát. Správní orgán tak dospěl k závěru, že nezletilá navštěvovala svého otce jenom minimálně a tvrzení obou rodičů o pravidelných návštěvách ve vězení každý měsíc nejsou pravdivá. Pokud správní orgán vychází z tvrzení žalobce a jeho dcery, že si pravidelně volali a byli ve spojení prostřednictvím Skypu, vyplývá z toho, že i v případě, že žalobce splní povinnost vycestovat z území, nemusí nijak přerušit kontakt s nezletilou a může s ní být ve spojení, byť prostřednictvím těchto komunikačních technologií. V krajním případě může nezletilá i na krátký čas, jakožto státní příslušnice Vietnamu, svého otce následovat do země původu. Přestože je zájem nezletilého dítěte nezbytné považovat za středobod úvah o přiměřenosti rozhodnutí, nelze dospět k závěru, že tyto dopady budou nepřiměřené, protože žalobce je otcem nezletilého dítěte, neboť ochrana soukromého a rodinného života žalobce nemůže v dané věci vyvážit zájem státu na ochraně před porušování právního předpisu z jeho strany. Intenzita zásahu závisí také do značné míry na žalobci, neboť nebyla stanovena sankce zákazu vstupu a je na žalobci, kdy splní podmínky pro pobytové povolení. S ohledem na nebezpečnost trestné činnosti žalobce i celkovou délku nepodmíněného trestu, je zde převažující zájem veřejný nad zájmem jednotlivce, a to zájem na ochraně veřejného pořádku, který cizinec hrubě narušuje. Cizinec žijící v ČR a obchodující s drogami, hrubě poškozuje jméno České republiky v zahraničí. Svědčí to o závažném narušení veřejné bezpečnosti a v případě ochrany života a zdraví osob před šířením drog, jsou veřejné zájmy závažnější než osobní zájmy cizince. Pro žalobce bylo důležitější páchat trestnou činnost než pobývat v ČR v souladu se zákony. Zásahy do svého rodinného nebo soukromého života si přivodil sám svým úmyslným protizákonným jednáním, za které byl pravomocně odsouzen. Pakliže se žalobce dopouští trestné činnosti a ani v rámci výjezdního příkazu vědomě neopustil Českou republiku, lze dojít k závěru o nedostatečném respektu k českým předpisům. Žalobce čekal, až výjezdní příkaz pozbude platnosti, a třetí den svého nelegálního pobytu začal svoji pobytovou situaci řešit. Tím, že se dostavil pár dní po uplynutí výjezdního příkazu ke správnímu orgánu I. stupně dobrovolně, to nikterak nesnižuje společenskou škodlivost jeho protiprávního jednání. Je v zájmu České republiky, aby splnil povinnost opustit území. Rozhodnutí o povinnosti opustit území členských států EU je zde důsledkem neopuštění ČR po zrušení platnosti povolení k trvalému pobytu, a to je přímým důsledkem odsouzení za trestnou činnost. Jde tedy o nevyhnutelný řetězec událostí, kterým šlo předejít pouze tím, že by žalobce po pravomocném rozhodnutí zrušení platnosti o povolení k trvalému pobytu opustil území ČR. Jeho setrvání zde a údajná snaha řešit situaci z území České republiky svědčí o malém respektu k právnímu řádu České republiky.

8. Z žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného vyplývá, že žalobce zde pobýval od 6.11. do 8.11. bez platného oprávnění k pobytu. Podle vyjádření Městského úřadu Aš, odboru sociálních věcí, ze dne 28.2.2023, OSPOD v tento den činil s nezletilou T. T. V. pohovor za účelem zjištění aktuálního vztahu k otci a z výpovědi bylo zjištěno, že otce často navštěvuje a pobývá v jeho domácnosti od pátku do neděle. Dle jejího vyjádření mají vytvořen vzájemný vztah, a proto si nezletilá nepřeje, aby otec odjel. Dále žalovaný konstatoval, že žalobce přijel do ČR již 25.3.1997, od 5.5.1997 měl povolení k trvalému pobytu, byl sepsán protokol o výsledku svědka s bývalou manželkou žalobce, matkou nezletilé. Správní orgán I. stupně podle žalovaného nezpochybňoval rodinné vazby žalobce a zohlednil je.

Z výpovědí všech tří osob bylo prokázáno, že dcera u žalobce tráví víkendy. Rodina byla v kontaktu i během výkonu trestu odnětí svobody žalobce. Dcera uvedla, že je pro ni vztah s otcem důležitý a nepřeje si, aby otec odjel. K témuž závěru dospěl i opatrovník dcery – odbor sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu v Aši. Správní orgán konstatoval, že dcera žalobce se narodila X. Žalobce byl ve výkonu trestu ještě dříve, než jí byly tři roky, přibližně do jejích jedenácti let, tedy dvě třetiny života dcery a do měsíce po výkonu trestu měl účastník řízení povinnost vycestovat z území ČR. A začal rozvíjet svůj vztah s dcerou převážně v době platnosti výjezdního příkazu vydaného za účelem vycestování, tedy v době neoprávněného pobytu. Skutečnost, že dcera žalobce pobývá v ČR na základě trvalého pobytu a je jí dvanáct let, tak neznamena automaticky, že je zde oprávněn pobývat i žalobce, a že by rozhodnutí o povinnosti opustit území bylo automaticky nepřiměřené. Žalovaný také zdůraznil dvojí odsouzení žalobce v roce 2014 k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 a půl roku, a to za drogovou trestnou činnost. Závažnost této trestné činnosti zvyšuje její charakter s tím, že je tato je nebezpečná především s ohledem na potřebu ochrany mladistvých, kteří jsou tímto nebezpečím ohroženi ve zvýšené míře. Jde o činnost společensky nebezpečnou. Žalovaný odkázal na rozsudek Vrchního soudu v Praze, podle něhož žalobce byl vůdčí osobou v organizované skupině, a jeho jednání mělo zjištěnou motivaci. To, že žalobce po výkonu trestu a uplynutí platnosti výjezdního příkazu nevycestoval, vede žalovaného k názoru, že i toto jednání nenasvědčuje tomu, že by žalobce právní předpisy České republiky respektoval. Dotčení rodinného života je zcela únosné a v porovnání s veřejným zájmem na tom, aby v ČR pobývali pouze cizinci, kteří v dohledné minulosti se nedopustili závažného protispoločenského jednání, respektují právní předpisy a pobývají zde v souladu se zákonem, je zcela přiměřené. Pokud účastník řízení ve výkonu trestu odnětí svobody strávil dvě třetiny života své dcery, zcela jistě byl již určitým způsobem narušen vztah a péče o dceru, neboť se nemohl podílet podstatně na její výchově a péči, tudíž správní opatření považuje žalovaný za nezbytné a přiměřené sledovanému účelu, neboť v daném případě nemůže ochrana soukromého života žalobce vyvážit zájem státu na ochraně před porušování právních předpisů z jeho strany. Účastník řízení byl odsouzen za trestnou činnost a zároveň mu byla stanovena podmínka do roku 2027 a žalovaný dospěl na základě tohoto k závěru, že v tomto ohledu nebude mít žalobce překážky k podání žádosti o oprávnění k pobytu v jiném členském státě, než je Česká republika, a pokud bude držitelem oprávnění v jiném členském státě, může pobýt na území ČR 90 dnů v průběhu 180 dnů, přičemž dcera účastníka řízení je u něj v současné době pouze o víkendech, což tedy v závěru není zanedbatelná doba oprávněného pobytu. Dále má účastník řízení možnost podat žádost o krátkodobé vízum v jiném členském státě EU a navštěvovat následně dceru účastníka řízení. Setkávání tak účastníka s jeho dcerou je složitější, ale není nemožné. Splnění podmínky trestní zachovalosti bude moci v ČR účastník řízení dosáhnout v návaznosti na den, kdy bude rozhodnuto, že se osvědčil a dojde k zahlazení odsouzení. Žalobce se upíná jen na povolení k pobytu v ČR, ale opomíjí možnost podat žádost v jiném členském státě v EU a navštěvovat svoji dceru, eventuálně podat v jiném členském státě EU žádost o krátkodobé vízum. Správní orgán I. stupně správně uvedl, že žalobce má možnost přicestovat na území ČR po získání pobytového oprávnění, neboť účastníkům není uloženo správní vyhoštění, tedy není stanovena doba, po kterou nelze mít možnost vstoupit na území EU. Ve srovnání s několikaletým odloučením v důsledku trestné činnosti žalobce a výkonu trestu dopívá žalovaný k názoru, že v nynější situaci se jedná o kratší odloučení, než si žalobce vyřídí pobytové doklady. Ani žalovaný rodinné vztahy nezpochybňuje. Stejně tak zohledňuje, že dcera je zde na základě povolení k trvalému pobytu. Pobývá zde i jeho bratr

a strýc, ovšem tohle nejsou okolnosti, které by vedly k nepřiměřenosti rozhodnutí. S bývalou manželkou a nezletilou dcerou se může žalobce také navštěvovat, jelikož jsou Vietnamské státní příslušnosti a dále nahradit dočasné odloučení do jisté míry moderními telekomunikačními technologiemi. K odloučení nedochází poprvé. Nijak není znemožněn pravidelný kontrakt s dcerou. Dcera může zůstat na území ČR se svou matkou, která bude o ni pečovat, jako to dělá dosud a jako to dělala výlučně, když byl žalobce ve výkonu trestu odnětí svobody. Proto není naprosto nezbytná přítomnost žalobce v ČR. Žalobce může podporovat rodinu zasíláním finančních prostředků, v němž bude mít oprávnění k pobytu i k zaměstnání. Dále správní orgán I. stupně zjistil, že žalobce má možnost ve své zemi původu využívat zázemí u své matky, má se tedy kam vrátit a ovládá svůj jazyk. Naopak český jazyk ani po šestadvaceti letech na území ČR dostatečně neovládá, v řízení vyžadoval tlumočníka.

9. Z výše shrnutých odůvidnění rozhodnutí správních orgánů dle názoru soudu jednoznačně vyplývá, že se oba správní orgány zabývaly rodinnou situací žalobce individuálně a dostatečně podrobně, zhodnotily skutečnost, že žalobce má v ČR nezletilé dítě a zájem dítěte poměřovaly s veřejným zájmem na tom, aby se na území republiky pohybovali cizinci pouze s platnými doklady. Po pečlivém prozkoumání situace oba správní orgány dospěly podle názoru soudu ke správnému závěru, že v případě žalobce převažuje zájem na jeho vycestování nad možností každodenně se vídat s nezletilou dcerou. Tento závěr se opírá především o to, jakým způsobem se žalobce na území ČR dosud choval, když před péčí o nezletilé dítě upřednostil závažnou trestnou činnost, u níž mu muselo být známo, že mu za ni hrozí mnohaletý trest odnětí svobody a s tím spojené odloučení od dcery a také následné riziko, že mu bude zrušen dlouhodobý pobyt v ČR a že bude muset vycestovat. Dále správní orgány správně přihlídlly k tomu, že po dobu, kterou žalobce strávil ve výkonu trestu odnětí svobody, dcera byla plně odkázána na péči a finanční zabezpečení matky, tudíž v případě vycestování žalobce situace nebude příliš odlišná: dcera navštěvovala otce ve vězení v některých letech jen 1 – 2x ročně, zbytek kontaktů probíhal na dálku přes Skype. Takovou frekvenci styku žalobce si žalobce může zajistit bez ohledu na to, nakolik bude úspěšný při žádostech o některý z druhů pobytů na území členských států EU, např. tím, že ho dcera s matkou mohou v zemi původu navštívit, neboť jsou státními občankami Vietnamu.
10. Soud tudíž neshledal důvodnými jednotlivé žalobní námitky vztahující se zejména k přiměřenosti rozhodnutí v souvislosti se zájmem nezletilé dcery na kontakt se žalobcem.
11. První námitka spočívala v tvrzení, že nebyly náležitě posouzeny zájmy nezletilého dítěte, což má činit napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. Soud z výše shrnutých odůvodnění správních orgánů dospěl k závěru, že zájem nezletilého dítěte byl dostatečně posouzen, bylo zkoumáno, jak je dítě velké, jak je závislé na svém rodiči, který zde nemá pobyt, jak často se s ním vídá, jakým způsobem spolu komunikují a také jak styk probíhal v době výkonu trestu. Zájem nezletilého dítěte byl správními orgány vymezen a to i dostatečným způsobem, když správní orgán v napadeném rozhodnutí uvedl, že zájmem nezletilého dítěte je, aby zde rodič mohl legálně pobývat a také legálně pracovat a pak se podílet na výživě a výchově, což při nelegálním pobytu není možné.
12. S ohledem na zájmy dítěte a s ohledem na trestnou činnost žalobce a jeho další nerespektování povinnosti opustit území má soud za to, že správní orgány se v daném případě správně přiklonily k zájmu veřejnému na tom, aby zde pobývali pouze cizinci s platným pobytem, kteří zde neporušují zákony.

13. Druhá žalobní námitka souvisela s první s tím, že podle názoru žalobce bylo nepřiměřeně zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodinných příslušníků. Jak již výše soud zhodnotil, odůvodnění obou správních rozhodnutí jsou velmi podrobná, logická a závěry o přiměřenosti rozhodnutí o povinnosti žalobce opustit republiku z nich vyplývají. Žalobce je povinen zajistit si sám takový status, aby mohl pobývat v ČR legálně, neboť do současné situace se dostal rovněž vlastní vinou svým protiprávním jednáním a závažnou trestnou činností. Okolnost, že v ČR má žalobce nezletilou dceru, se kterou nadto léta trvale nepobýval kvůli své trestné činnosti, nemůže sama o sobě vyvolat nepřiměřenost rozhodnutí o povinnosti nelegálně pobývajícího cizince opustit území členských států EU.
14. Třetí žalobní námitka spočívala v tvrzení, že nebyl dostatečně zkoumán skutkový stav, že správní orgán odkazoval na staré výsledky a nebylo zjištěno stanovisko orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Ani tato námitka nebyla shledána důvodnou, neboť byly provedeny výsledky všech účastníků i svědecká výpověď bývalé manželky žalobce a novější informace dále žalobce sděloval ve svých písemných vyjádřeních, tudíž správní orgány měly k dispozici dostatek podkladů pro závěr o skutkovém stavu bez důvodných pochybností.
15. Dále po prvním zrušení prvního rozhodnutí ve věci odvolacím soudem byl doplňován skutkový stav, zejména o to, jaké má kontakty žalobce v zemi původu, když bylo zjištěno, že po návratu může být u své matky, a také bylo zjišťováno, jak často se vídal s dcerou v době výkonu trestu. Následně byl žalobce znovu předvolán k výslechu, kde však využil svého práva a zcela odmítl odpovídat na otázky. Sdělil, že bude komunikovat pouze prostřednictvím svého právního zástupce a vyjadřovat se písemně. Za této situace nelze přičítat správnímu orgánu, že by prováděl nedostatečné skutkové zjištění a že měl k dispozici jen starší výsledky, když účastník sám svůj nový výsledek odmítl.
16. Pokud jde o stanovisko orgánu sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu Aš, tento orgán se dvakrát k oběma odvoláním otce vyslovil, vždy vyslechl nezletilou, získal její stanovisko a toto je součástí správního spisu. Jedná se však pouze o jeden z podkladů pro rozhodování správního orgánu a správní orgán není povinen se závěry OSPOD řídit, pokud zhodnotí, že zde převažuje jiný zájem.
17. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 6. listopadu 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně